

Trang thơ

Chiêm bao

ĐẶNG HẢI YẾN

Chập trùng đồi xanh nổi buồn thơ ấu
Loay hoay em tóc thanh xuân
 Bên lau lách suối ngàn
Chập choạng, chập choạng
 Đốc mơ
 Có con săn sắt nằm chết
Căng tròn hương lúa nương
Nhưng con doi doi chết non
Những con chuồn chuồn rụng cánh
Hoàng tử trốn trong sương muối
 Nụ cười lóng lánh
 Mắt em lạc
 dưới trăng

khuất lấp
sân đình
giữa chuông chùa vỡ
Mách cho em đi nơi nào không
chiêm bao?
Đường nào không tan loãng
Bỗng nghe thăm thì mẹ gọi
"Ngủ đi con,
 mai thức dậy lên đồi hái sim
 quả ngọt"...

Nắng lạ

HẠNH DUYÊN

Con mắt lạnh lùng với đôi bàn tay nặn nhiều số phận

Và ô cửa sổ

Xanh xanh mỗi buổi sáng mai

Ta choàng tỉnh bởi khuôn mặt nặn bằng đất sét năm nào

Có nụ cười gom những mảnh dung nhan tàn úa

Dự báo trước những tháng năm còn lại đời người.

Bỗng thêm gói sầu đôi mắt anh những phút say mê

Thổi hồn vào pho tượng

Em cởi xiêm y qua mùa sương bay

Ướt sũng ngực trần, nâng niu anh làm mẫu

Ta uống cùng nhau đi

Hiu hắt anh nỗi đau dằng dặc không chịu vỡ

Em nhen mùa tình gọi mời lên môi

không thấy anh

Đành tắm mưa đầu mùa giải hạn

Khi ghénh gánh cuộc đời đổ vào ngày nắng lạ

Em hoá thành người khác trong anh.

Câu bát tháng Tư

TRƯƠNG NAM CHI

Tháng Tư trời đổ cơn giông

Ai đem những sợi khói lồng vào mây

Tháng Tư mưa rót vai gầy

Tình yêu ướt sũng trong ngày không nhau

Tháng Tư tàn lụi mùa cau

Đuôi con mắt sắc đằng sau ánh nhìn

Tháng Tư ngọn gió đa tình

Vờn nhau bỗng chốc hóa thành một thôi

Tháng Tư lòng dạ rời bờ

Giấc mơ lạc giữa nửa vời gối chăn.

